

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRPS/20/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

91/2011. (IV. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. január 6-án előterjesztett **panaszát** a 2011. április 13-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására egyrésztől nincs hatásköre, másrésztől a panaszt nem az arra jogosult terjesztette elő.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. január 6-án a Testület ügyfélszolgálati irodáján jelent meg személyesen, ahol előadta, hogy a vele szemben indult két szabálysértési eljárással összefüggésben kíván panaszt tenni. A panaszos előadása szerint 2011. január 3. napján szerzett tudomást a Teve utcában a Testületről.

I.

1) A panaszos állítása szerint a Budapesten, egy utcában várakozott az általa vezetett gépjárművel, amikor egy rendőr intézkedni kezdett vele szemben. Ezen intézkedés pontos dátumát nem tudta megjelölni, csupán annyira emlékezett, hogy 2010 májusa előtt történt. Az említett esetben az intézkedő rendőr ígéretet tett arra, hogy feljelentést tesz a panaszossal szemben és erre valamilyen indokot is fog találni. Elmondása szerint az adott helyszínen parkoló taxisofőröket gyakran zaklatják a rendőrök.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos előadása szerint a rendőrség két esetben is szabálysértési feljelentést tett a panaszossal szemben.

Az egyik rendőri jelentés szerint a rendőr a panaszos mögött haladt, amikor látta, hogy a panaszos szabálytalanul várakozott, míg a másik rendőri jelentés szerint a panaszos nem tartotta meg az előírt 3 m-es távolságot. Mindkét esetben a közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt indult szabálysértési eljárás.

A panaszos kifogásolta továbbá, hogy a szabálysértési hatóság által hozott mindkét határozat kizárólag azon alapul, amit a vele szemben intézkedő rendőr látott. A rendőrök állítása szerint az esetekről fényképfelvétel készült, ezeket azonban nem bocsátották a rendelkezésére.

A panaszos meghallgatása során a Testület munkatársainak rendelkezésére bocsátotta a fent említett szabálysértésekről hozott határozatokat.

A panaszos a terhére rótt szabálysértések kapcsán azt is megjegyezte, hogy szabálysértés elkövetése miatt annak ellenére őt marasztalták el, hogy nem ő a gépjármű üzembentartója. Véleménye szerint visszaélnék személyes adataival.

A panaszos azt is sérelmezte, hogy lakóhelyén két alkalommal is rendőrök jelentek meg és kérték, hogy nyilatkozzon arról, hogy ki vezette a gépjárművet. A panaszos ezen eseményeket illetően sem tudott pontos dátumokat megjelölni, csupán arról tudta tájékoztatni a Testület munkatársait, hogy mindkét eset 2010 decemberében történt. A panaszos állítása szerint az eljáró rendőrök letakarták az azonosító számukat. Mindezzel kapcsolatosan a panaszos kifejti, hogy a rendőrök annak ellenére – hogy ő erről nyilatkozott volna, vagy egyéb módon ez bizonyítást nyert volna – kezelik úgy az ügyet, mintha ő vezette volna a gépjárművet.

A fentiek alapján kéri, hogy a Testület panaszát vizsgálja ki.

2) A panaszos a személyes meghallgatása során a Testület munkatársai részére bemutatta az általa sérelmezett szabálysértésekkel kapcsolatosan kapott két határozatot, melyről készült másolatok a panaszos által előadottakról felvett jegyzőkönyv mellékletét képezik.

A hivatkozott határozatok tartalma alapján az alábbiak állapíthatók meg:

a) A panaszost a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) illetékes kerületi Rendőrkapitányság 2010. június 15. napján kelt, illetve az azt kijavító 2010. augusztus 17. napján kelt határozatával a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt 10.000,- forint pénzbírsággal sújtotta, mivel a panaszos 2010. május 13. napján az általa vezetett taxi járművel Budapesten, N. utcában szabálytalanul úgy várakozott, hogy nem tartotta meg a 3 méter széles távolságot.

A fenti számú határozat indokolása szerint a panaszos cselekményével megvalósította a közúti közlekedés rendjéről szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 40. § (5) bekezdés b) pontjába ütköző és az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 54. § (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést.

b) A panaszost a BRFK illetékes kerületi Rendőrkapitányság 2010. június 17. napján kelt, határozatával a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt 16.000,- forint pénzbírsággal sújtotta, mivel a panaszos 2010. május 28. napján az általa vezetett taxi járművel a Budapest, N. utcában úgy várakozott, hogy az adott helyszínen nincs taxiállomás.

A fenti számú határozat indokolása szerint a panaszos cselekményével megvalósította a KRESZ 40. § (5) bekezdés b) pontjába ütköző és a Szabs. r. 54. § (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést.

3) A Testület a panaszos által előadottak pontosítása és tisztázása érdekében tájékoztató levelet küldött a panaszos részére, mely küldeményt a panaszos édesanyja 2011. február 12. napján átvette. A panaszostól a jelen állásfoglalás kialakításáig nem érkezett válaszlevél.

II.

A Testület – a tényállás teljes körű megismerése, illetve tisztázása érdekében – megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) A rendőrség jelentésének tanúsága szerint 2011. december 18. napján a rendőri intézkedés a panaszos bejelentett lakcímén azért vált szükségessé, mert a Budapest illetékes Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala Hatósági Főosztály Igazgatási Osztály Szabálysértési Hatósága szabálysértési ügyben megkereséssel élt a BRFK illetékes kerületi Rendőrkapitánysága felé. A nevezett hatóság megkeresésében a panaszos lakcímellenőrzését kérte, mivel a részére megküldött postai küldemények „ismeretlen helyre költözött” jellel érkeztek vissza.

A lakcímellenőrzés során az intézkedő rendőr feladata az volt, hogy megállapítsa az érintett tartózkodási helyét, amennyiben ez nem sikerülne, akkor a lakókörnyezetben adatgyűjtést kellett végeznie az új feltalálási helyre vonatkozólag.

A jelentés szerint az intézkedés során eljáró rendőr – egy r. törzsőrmester – az előírásoknak megfelelő szolgálati öltözetben jelent meg a panaszos lakcímén, ahol a panaszos édesanyjával tudta felvenni a kapcsolatot.

A r. törzsőrmester az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel, nevének, rendfokozatának, jelvéyszámának és beosztási helyének közlésével kezdte meg, majd ezt követően az intézkedés okáról tájékoztatta a panaszos édesanyját.

A panaszos édesanyja a lakás felső ablakán keresztül tájékoztatta az intézkedő rendőrt arról, hogy fia tartózkodási helyéről, illetve elérhetőségéről nincs tudomása és közölte vele, hogy hagyja békén és ne zaklassa tovább.

Az intézkedő r. törzsőrmester ezt követően távozott a helyszínről. Az adatgyűjtés sikertelenségére tekintettel a panaszos adatait az ilyenkor kötelező bűnügyi nyilvántartásban, illetve Állami Népeesség-nyilvántartó Hivatal nyilvántartásban is ellenőrizte, mely

nyilvántartások alapján nem volt megállapítható más érvényes lakcím, illetve tartózkodási hely.

A jelentés rögzíti továbbá azt is, hogy a r. törzsőrmester az intézkedés során kulturált és udvarias hangnemben kommunikált, illetve a megadott címen csak egyetlen alkalommal jelent meg.

2) A Testület jelen esetben az illetékes rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatásában foglaltak részletes ismertetésétől eltekint, mivel annak tartalma megegyezik az intézkedő rendőr jelentésében rögzítettekkel.

3) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az illetékes Önkormányzat Polgármesteri Hivatala Szabálysértési Hatóságának (a továbbiakban: Hatóság) megkeresését is, melynek tanúsága szerint a Hatóság panaszos állandó lakóhelyének megállapítását kérte a panaszos állandó lakóhelye szerint illetékes rendőrségtől. A Hatóságnál ugyanis a panaszossal szemben „taxiállomás jogellenes használata” szabálysértés elkövetése miatt eljárás indult és a panaszos bejelentett lakcímeire küldött hivatalos küldemények „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkeztek vissza.

4) Az ügyben eljáró rendőrség a 2010. december 18. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Hatóságot, hogy a panaszos a bejelentett lakcímen nem tartózkodik, tartózkodási helyét megállapítani nem sikerült, más érvényes lakcíme nincs, illetve bűnügyi nyilvántartásban sem szerepel.

III.

A panaszos sérelmezte, hogy 2010. év májusát megelőzően vele szemben fogatosított rendőri intézkedés nyomán ellene indult szabálysértési eljárásban hozott határozatok kizárólag azon alapultak, amit az intézkedő rendőr látott. Az eset kapcsán sérelmezte továbbá azt is, hogy a szabálysértésről készült fényképfelvételeket a rendőrség nem bocsátotta a rendelkezésére, illetve, hogy visszaélnék személyes adataival. Kifogásolta, hogy a feljelentést annak ellenére vele szemben tette meg az intézkedő rendőr, hogy nem ő a gépjármű üzembentartója.

A panaszos meghallgatása során egy másik időponthoz kapcsolódó rendőri intézkedést is sérelmezett, amikor is a rendőrség 2010. év decemberében két alkalommal is megjelent a lakcímen és kérte, hogy nyilatkozzon arról, hogy ki vezette a gépjárművet. Állítása szerint az eljáró rendőrök ekkor letakarták azonosítószámukat.

Mindezek ismeretében a Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszos által előadott sérelmek vizsgálatára kiterjed-e hatásköre.

1) A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát

sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a Főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az Rtv. fenti rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe tartoznak mindazok a rendőri intézkedések, kötelezettségszegések, mulasztások, stb., amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében a panasz azon részének vizsgálatára, amelyben a panaszos azt kifogásolta, hogy őt szabálysértés elkövetése miatt a rendőrség annak ellenére feljelentette, hogy nem ő a gépjármű üzembentartója, a Testületnek nincs hatásköre.

A panaszos által sérelmezett szabálysértéssel kapcsolatosan a Testület az alábbiakról tájékoztatja a panaszost.

A szabálysértési eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) tartalmazza, mely jogszabály megfelelő jogorvoslati lehetőséget biztosít az arra jogosult részére.

A Szabs. tv. 47. § (1)-(4) bekezdése alapján e törvény alkalmazásában eljárás alá vont személy az, akivel szemben a szabálysértési eljárást lefolytatják. Az eljárás alá vont személy jogosult megismerni, hogy milyen cselekmény miatt és milyen tények és bizonyítékok alapján folyik ellene szabálysértési eljárás. Az eljárás alá vont személy az eljárás valamennyi szakaszában az eljárás résztvevőihöz kérdést intézhet, észrevételeket, indítványokat tehet, a szabálysértési hatóságtól, az ügyésztől és a bíróságtól felvilágosítást kérhet. Az eljárás alá vont személy az ügy iratait az eljárás bármely szakaszában megtekintheti, azokról másolatot kérhet, illetve készíthet. A minősített adatot tartalmazó másolatot a hatóság épületéből nem viheti ki.

A Szabs. tv. 88. § (1)-(3) bekezdése szerint a pénzbírság kiszabását, a járművezetéstől eltiltást, az elkobzást, a figyelmeztetést, a kitiltást megállapító határozattal szemben az eljárás alá vont személy, törvényes képviselője vagy védője, az okozott kár megtérítésére kötelezés esetén, kizárólag e rendelkezéssel szemben a sértett is, a marasztaló határozatot hozó szabálysértési hatóságnál a határozat közzétételétől számított nyolc napon belül kifogást nyújthat be. A kifogásban elő kell adni annak okát és célját. Az ok téves megjelölése vagy hiánya miatt a kifogás érdemi elbírálását nem lehet megtagadni. A kifogásban új tény is lehet állítani, és új bizonyítékokra is lehet hivatkozni.

A fent hivatkozott jogszabályok értelmében a panaszosnak, mint eljárás alá vont személynek a Szabs. tv. által biztosítva van azon joga, hogy az eljárás bármely szakaszában felvilágosítást kérjen, illetve, hogy megtekinthesse a szabálysértés elkövetéséről készült fényképfelvételt, amennyiben erre vonatkozó igényét jelzi az eljáró szabálysértési hatóság felé. A panaszos, amennyiben a szabálysértési hatóság döntésével nem ért egyet, akkor az Sztv. rendelkezései értelmében – megadott határidőn belül – kifogással élhet és kérheti a vele szemben hozott határozat felülvizsgálatát.

A Testület a panaszos által sérelmezett szabálysértés kapcsán arról is tájékoztatja a panaszost, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 21/B. § (2) bekezdés értelmében

helyszíni bírság továbbá szabálysértési eljárásban pénzbírság nem szabható ki azzal szemben, akivel szemben a szabálysértés alapjául szolgáló előírás megsértése miatt közigazgatási bírság kiszabásának van helye. A 21. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a gépjármű üzemeltetője, illetve használója felel azért, hogy az általa üzemeltetett, illetve használt gépjárművel a megállásra és várakozásra vonatkozó egyes előírások betartásra kerüljenek, megszegése esetén közigazgatási bírság kiszabásának van helye. A hivatkozott jogszabály 21/B. § (1) bekezdése értelmében ugyanakkor a közigazgatási bírság kiszabására irányuló eljárás a szabálysértési eljárás ugyanazon jogsértés miatt történő lefolytatását nem érinti.

A hivatkozott jogszabályok értelmében tehát amennyiben a megállásra és várakozásra vonatkozó egyes előírásokat a gépjármű vezetője nem tartja be és emiatt vele szemben szabálysértési eljárás indul, akkor ezen szabálysértési eljárást nem befolyásolja az a tény, hogy az adott jármű üzemeltetője annak vezetőjétől különböző személy, ugyanis vele szemben a szóban forgó szabályszegés elkövetése miatt közigazgatási bírság kiszabásának van helye.

A fent kifejtetteket összegezve a szabálysértési eljárás keretében biztosítva van az eljárás alá vont panaszos részére olyan jogorvoslat, amely alapján a terhére rótt szabálysértés jogalapját, illetve az eljárásban felhasznált bizonyítási eszközöket vitassa. Mivel a kérdéses panasz vonatkozásában a Szabs. tv. hivatkozott szabályai biztosítanak sajátlagos jogorvoslati lehetőséget, a Testületnek a fenti okfejtés alapján a panasz ezen részét nincs hatásköre elbírálni.

2) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy 2010. év decemberében két alkalommal is megjelentek a rendőrök a lakcímén és azzal kapcsolatosan kívánták nyilatkoztatni, hogy a gépjárművet a szabálysértés elkövetésekor ő vezette-e. A panaszos állítása szerint a rendőrök az intézkedés foganatosítása során letakarták azonosító számukat.

A 2010 decemberében történt rendőri intézkedéssel kapcsolatosan a rendőrség arról tájékoztatta a Testületet, hogy rendőri intézkedés foganatosítása 2010. december 18. napján azért vált szükségessé a panaszos bejelentett lakcímén, mert – mint a panaszos állandó lakcíme szerint illetékes hatóság – az illetékes Önkormányzat szabálysértési ügyben történt megkeresését teljesítették. Eszerint a rendőrség lakcímellenőrzést végzett a panaszos bejelentett lakóhelyén, mivel a részére megküldött hivatalos küldemények „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkeztek vissza.

A rendőrség arról is tájékoztatta a Testületet, hogy az intézkedő rendőr a megadott címen csak a panaszos édesanyjával tudta felvenni a kapcsolatot, akit – a napszaknak megfelelő köszönés, nevének, rendfokozatának, jelvénytípusának és beosztási helyének közlését követően – tájékoztattott az intézkedés okáról. A panaszos édesanyja a rendőrség jelentése szerint sem fia hollétéről, sem egyéb elérhetőségéről nem tudott információkkal szolgálni, melyre tekintettel az intézkedő rendőr a helyszínről távozott.

A rendőrség jelentése szerint 2010. év decemberében más rendőri intézkedésre nem került sor a panaszos lakóhelyén.

A fent részletezetteket összegezve a rendőrség tájékoztatása szerint csak egy alkalommal jelentek meg a panaszos bejelentett lakcímén rendőri intézkedés foganatosítása céljából, továbbá ezen alkalommal is csak a panaszos édesanyja tartózkodott a megadott címen.

A 2010. év decemberében foganatosított rendőri intézkedést illetően a panaszos és a rendőrség előadása között ellentmondás tapasztalható, melynek feloldása érdekében a Testület a tájékoztató levelében a panaszost panaszának pontosítására hívta fel a 2010 decemberében foganatosított rendőri intézkedések részleteit illetően. A panaszos a részére 2011. február 12. napján szabályszerűen kézbesített tájékoztató levél ellenére a jelen állásfoglalás kialakításáig nem pontosította panaszát, így panaszában előadottak ilyen módon történő tisztázására a Testületnek nem volt lehetősége.

Mindezekre tekintettel a Testület a rendőrség és a panaszos előadása közötti ellentmondás feloldását a rendelkezésére álló iratok és információk alapján kísérelte meg. E körben a Testület kiemelkedő jelentőséget tulajdonított annak a ténynek, hogy a panaszos nem tudta megjelölni a vele szemben foganatosított rendőri intézkedések pontos időpontját, továbbá a Testület álláspontja szerint nem életszerű az, hogy a rendőrség egy megkeresés alapján teljesített lakcímkutatás céljából foganatosított rendőri intézkedés során olyan szabálysértés részleteivel kapcsolatosan kéri a panaszost nyilatkozni, mely eljárás lefolytatása más hatóság hatáskörébe tartozik, így arról egyéb információval nem rendelkezhet.

A rendőrség jelentésében foglaltakat elfogadva a Testület a rendelkezésre álló egyéb iratokra is figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy 2010. év decemberében a panaszossal szemben nem történt olyan rendőri intézkedés, melynek vizsgálatára a Testület hatáskörrel rendelkezne, ugyanis az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az kérheti a Testület vizsgálatát, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette.

Az Rtv. fent hivatkozott, Testület hatáskörére irányadó szabályozás szerint a Testület annak a kérelme alapján járhat el, **akinek a rendőri intézkedés, vagy mulasztás jogát vagy jogos érdekét érintette.**

A fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszban sérelmezett rendőri intézkedés tekintetében nem az arra jogosult terjesztette elő a panaszt.

IV.

A Testület a panaszossal szemben 2010. év májusa előtt foganatosított rendőri intézkedés kapcsán – tekintettel arra, hogy az általa elkövetett szabálysértéssel kapcsolatos eljárásjogi rendelkezéseket és jogorvoslati lehetőségeket a Szabs. tv. biztosítja - hatáskörének hiányát állapította meg. A Testület a panaszos által sérelmezett másik, 2010. év decemberében foganatosított rendőri intézkedést illetően – mivel a rendelkezésre álló iratok és információk azt támasztották alá – arra a következtetésre jutott, hogy ezen rendőri intézkedés vonatkozásában nem az arra jogosult – azaz nem az akit az adott rendőri intézkedés érintett – tett panaszt.

A Testület a fent részletezettekre figyelemmel arra a megállapításra jutott, hogy az ügyben vizsgálatot folytatni az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján nincs lehetősége, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Juhász Imre
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET